

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

Nr. 94.527 van 4 april 2001

A. 98.234/XIII-1978.

In zake : 1. **de vereniging zonder winstoogmerk "L'ÉRABLIÈRE",**

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Alain LEBRUN, advocaat,
rue du Ruisseau 55
4000 Luik,

2. **de gemeente Nassogne,**

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Albert LESCEUX, advocaat,
avenue de la Toison d'Or 27
6900 Marche-en-Famenne,

tegen :

1. **het Waals Gewest,** vertegenwoordigd door
zijn Regering,

dat woonplaats heeft gekozen bij
Mr. France MAUSSION, advocaat,
H. Wafelaertsstraat 47-51
1060 Brussel,

2. **de bestendige deputatie van de provincieraad van Luxemburg**

Tussenkommende partij :

**de coöperatieve vennootschap
" I N T E R C O M M U N A L E P O U R
L'ÉQUIPEMENT ÉCONOMIQUE DE LA
PROVINCE DE LUXEMBOURG",
afgekort als "IDELUX",**

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Francis HAUMONT, advocaat,
rue du Stocquoy 1-3
1300 Waver

**DE WND. VOORZITTER VAN DE XIIIe KAMER,
RECHTSPREKEND IN KORT GEDING,**

Gezien de vordering die de vereniging zonder winstoogmerk "L'ÉRABLIÈRE" en de gemeente Nassogne op 8 december 2000 hebben ingesteld met het oog op de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van de Waalse Minister van Ruimtelijke Ordening, Stedenbouw en Leefmilieu d.d. 11 september 2000, waarbij aan de coöperatieve vennootschap "INTERCOMMUNALE POUR L'ÉQUIPEMENT ÉCONOMIQUE DE LA PROVINCE DE LUXEMBOURG", afgekort als "IDELUX", een vergunning wordt toegekend voor de vestiging en de exploitatie van een centrum voor technische ingraving klasse 2 en 3 te Tenneville, in het gehucht "Al Pisserotte", en waarbij een begeleidingscomité wordt opgericht;

Gezien het op dezelfde dag ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekende partijen de nietigverklaring van dezelfde handeling vorderen;

Gezien het op 10 januari 2001 ingediende verzoekschrift waarbij de coöperatieve vennootschap "INTERCOMMUNALE POUR L'ÉQUIPEMENT ÉCONOMIQUE DE LA PROVINCE DE LUXEMBOURG", afgekort als "IDELUX", vraagt als tussenkomende partij te mogen optreden in het kort geding;

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de eerste verwerende partij;

Gezien het verslag van de heer NIKIS, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 29 januari 2001, waarbij bepaald wordt dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 15 februari 2001 om 9.30 uur, de datum waarop de zaak voor verdere behandeling is uitgesteld tot de terechtzitting van 13 maart 2001 om 9.30 uur;

Gelet op de kennisgeving, aan de partijen, van de beschikking tot bepaling van de rechtsdag en van het verslag;

Gehoord het verslag van Mevr. GUFFENS, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. A. LEBRUN, advocaat, die voor de eerste verzoekende partij verschijnt, van Mr. Ph. NEUVILLE, loco Mr. A. LESCEUX, advocaat, die voor de tweede verzoekende partij verschijnt, van Mr. G. VAN HOOREBEKE, loco Mr. France MAUSSION, advocaat, en van de heer P. DEWOLF, ingenieur bij het Waals Gewest, die voor de eerste verwerende partij verschijnen, en van Mr. L. de MEEÛS, loco Mr. F. HAUMONT, advocaat, die voor de tussenkomende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer NIKIS, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten dienstig zijn voor het onderzoek van de vordering tot schorsing :

1. Bij beslissing van 25 april 1996 belast de Waalse regering de N.V. OPENBARE MAATSCHAPPIJ TER ONDERSTEUNING VAN DE KWALITEIT VAN HET LEEFMILIEU (Société publique d'aide à la qualité de l'environnement), afgekort als "SPAQUE", met het opmaken van een voorontwerp van plan voor de centra voor technische ingraving, afgekort als "CTI".

2. Op het grondgebied van de gemeente Tenneville, in het gehucht "Al Pisserotte", ligt een centrum voor technische ingraving voor niet-gevaarlijk huishoudelijk en industrieel afval, en voor inert afval.

3. De CV IDELUX stelt de NV SPAQUE voor in het plan voor de centra voor technische ingraving de uitbreiding van het huidige terrein "Al Pisserotte" op te nemen met het oog op de aanleg van een CTI klasse 2 (niet-gevaarlijk huishoudelijk of industrieel afval) in tumulusvorm, met een capaciteit van 4.300.000 m³ en een CTI klasse 3 (inert afval), met een capaciteit van 600.000 m³. Het terrein ligt volgens het gewestplan in een bosgebied.

4. In het voorontwerp van plan wordt door de NV SPAQUE voor het betrokken terrein gekozen.

In dat voorontwerp maakt de NV SPAQUE een eerste rangschikking op van de voorgestelde terreinen aan de hand van een rooster van vergelijkingscriteria betreffende de sociale omgeving en het leefmilieu.

Het terrein van Tenneville krijgt op basis van die criteria 92/100 voor afval klasse 2 en 94/100 voor afval klasse 3.

5. Het terrein "Al Pisserotte", dat een cijfer boven de 50 pct. heeft gekregen, wordt in het ontwerp van plan dat op 23 januari 1997 door de Waalse regering is vastgesteld, uitgekozen en wordt het onderwerp van een milieu-effectonderzoek. Dat onderzoek wordt op 27 oktober 1997 door de vennootschap TRACTEBEL DEVELOPMENT WALLONIE ingediend.

De conclusies van dat onderzoek naar de impact van het project op het leefmilieu kunnen, wat de gevolgen voor de flora betreft, als volgt worden samengevat :

" De uitbreiding van de stortplaats van Tenneville zal (...) rechtstreeks leiden tot een in de ruimte en de tijd beperkte achteruitgang van een voor de streek typische omgeving (zure heide en wintereik), het verdwijnen van een klein

watergebied en de daling van de hoeveelheid *Sphagnum* spp., plantensoorten die bij wet beschermd zijn. Doordat enerzijds deze plantensoort niet zo veel voorkomt op het bewuste terrein, en anderzijds elders in de streek veel vaker kan worden teruggevonden, zijn de gevolgen van de verdwijning ervan voor het bewuste terrein zeer klein" (onderzoek, blz. 84)".

6. In het ontwerp van CTI-plan beveelt de NV SPAQUE aan dat "eerst het percolaat gezuiverd wordt voordat het geloosd wordt in het plaatselijk hydrografisch net dat bekendstaat als vis- en zalmkwekerij", "en dat een vergaarbekken wordt aangelegd om het debiet van de Pisserotte te handhaven".

7. Op 30 april 1998 worden het CTI-plan en de wijzigingen van de betrokken gewestplannen voorlopig aangenomen door de Waalse regering. Het terrein "Al Pisserotte" wordt gekozen.

Over het CTI-plan en over het milieu-effectrapport en de gewestplanwijzigingen wordt bijgevolg een openbaar onderzoek georganiseerd van 18 mei tot 2 juli 1998. Dat onderzoek loopt, wat het terrein in Tenneville betreft, in de gemeenten Marche-en-Famenne, Nassogne, Rendeux, La Roche en Tenneville en geeft aanleiding tot 129 bezwaarschriften (persoonlijke brieven en petitie's). Op 26 augustus 1998 vindt een overlegvergadering plaats.

8. Ondertussen deelt de instantie die het milieu-effectonderzoek heeft verricht op 29 juli 1998 de Waalse Milieuraad voor Duurzame Ontwikkeling (Conseil wallon de l'Environnement pour le Développement durable) (CWEDD) op verzoek van die raad de resultaten mee van een analyse van de op puinhellingen gegroeide esdoornbossen op het terrein waar het CTI zou komen, alsook van een onderzoek van de weerslag die het project zou hebben op die natuurlijke habitat.

Na uitvoerig te hebben uiteengezet waarom die analyses niet hebben plaatsgevonden binnen het formele kader van het milieu-effectonderzoek, wijst de onderzoeker op het volgende :

" Midden in het bos dat gedeeltelijk opgenomen is in het uitbreidingsgebied van het CTI staan twee stroken op puinhellingen gegroeid esdoornbos. Een kleine strook ligt volledig binnen de grenzen van het CTI, de andere strook reikt

verder dan die grenzen en ligt slechts gedeeltelijk in het gebied waarop het voorliggende project betrekking heeft; het strekt zich voorts uit in de richting van de Wamme en de steengroeve Calay.

(...)

Zoals eerder vermeld liggen er twee stroken op puinhellingen gegroeid esdoornbos in (of voor één ervan gedeeltelijk in) het bosgebied dat zich gedeeltelijk uitstrekt over gebied I en II (stuk 6 van het milieueffectonderzoek) van het toekomstige CTI.

(...)

In gebied II ten noordoosten van het vroegere ontginningsgebied dat ongeveer in het midden van het bosgebied van het CTI ligt, ligt een kleine strook op puinhelling gegroeid esdoornbos. De oppervlakte daarvan bedraagt op het eerste gezicht ongeveer één hectare.

De tweede strook, die ten zuidwesten van het ontginningsgebied ligt, heeft in haar geheel een grotere oppervlakte. Er kan evenwel van worden uitgegaan dat maximaal 30% daarvan in de gebieden I en II ligt, met minder dan 1 hectare in gebied II (CTI-gebied) en ongeveer 2 tot 4 hectare in gebied I (hogeliggend gebied van het CTI = verwerking en recyclage). De oppervlakte die ingenomen wordt door op puinhellingen gegroeide esdoornbossen binnen de grenzen van gebied II (CTI-gebied) blijkt dus kleiner te zijn dan 2 ha. De oppervlakte van het esdoornbos dat in het midden van het CTI-gebied "sensu stricto" ligt, is dus veeleer beperkt ten opzichte van de omliggende esdoornbossen".

In het aanvullende onderzoek staat tevens dat de gewone esdoorn de overheersende plantensoort is waaruit de betrokken habitat bestaat, dat het "ecologische belang (...) niet bestaat in de aanwezigheid van bijzondere plantensoorten, maar in de aanwezigheid van een bijzondere habitat" en dat "de exemplaren waarop is gewezen in het CTI-gebied (...) niet beschouwd mogen worden als unieke of alleenstaande gevallen, zelfs niet als zeldzaam in de streek of de directe omgeving".

Wat betreft de juridische bescherming van de esdoornbossen van Tenneville, maakt diegene die het aanvullende onderzoek heeft gevoerd de volgende opmerkingen :

" Er is thans geen enkele beschermingsregeling voor de op puinhellingen gegroeide esdoornbossen van toepassing in het Waals Gewest (geen enkel uitvoeringsbesluit). Alleen de "Habitatrichtlijn" (...) voorziet in de oprichting

van "speciale beschermingszones" voor sommige natuurlijke habitats. Te beschermen natuurlijke habitats zijn volgens de EEG-richtlijn, meer bepaald nummer 9180 ervan, hellingbossen of ravijnbossen behorend tot het Tilio-Acerion(...). De op puinhellingen gegroeide esdoornbossen, waarvan hier sprake is, die in een veeleer zure omgeving liggen (Dicrano-Aceretum) zijn dus strikt genomen niet opgenomen in de EEG-wetgeving, maar worden, zo lijkt het, door specialisten bij uitbreiding beschouwd als plantensoorten die onder dezelfde beschermingsmaatregelen moeten vallen (...). De juridische status van op kwartsiet gegroeide esdoornbossen lijkt dus bij het lezen van de EEG-richtlijn onduidelijk".

Tot slot wordt in het aanvullende onderzoek gesuggereerd - hoewel daarin wordt geoordeeld dat de aanwezigheid van op puinhellingen gegroeide esdoornbossen niets verandert aan de conclusies van het milieu-effectonderzoek - een aantal maatregelen te nemen om de andere esdoornbossen op het grondgebied van het Waals Gewest te beschermen, het project te beperken tot de gebieden waar geen esdoornbossen staan en een bufferzone van maximaal 20 meter vast te stellen.

9. De gewestelijke commissie voor ruimtelijke ordening, (commission régionale d'aménagement du territoire), afgekort als CRAT, gaat ervan uit dat het milieu-effectonderzoek bevredigend is en brengt een gunstig advies uit, op twee voorwaarden: de bestaande stortplaats moet eerst worden gesaneerd en de grootste strook op puinhellingen gegroeide esdoornbossen moet worden bewaard.

De CWEDD gaat ervan uit dat het milieu-effectonderzoek bevredigend is, dat "het terrein voldoet aan de milieuvoorwaarden die wenselijk zijn om er een CTI klasse II of III te vestigen, mits de verscheidene aanbevelingen van het adviesbureau worden gevolgd". De CWEDD beveelt evenwel aan om "het project aan te passen teneinde de ter plaatse bestaande esdoornbossen te beschermen" en een milieupark in het gebied op te nemen.

Die adviezen worden verstrekt, zowel voor het CTI voor niet-gevaarlijk huishoudelijk en industrieel afval (dat het grootste deel van het afvalvolume vormt) als voor het CTI voor inert afval.

10. Na afloop van het openbaar onderzoek kiest de NV SPAQUE het terrein in Tenneville, zowel voor het niet-gevaarlijk huishoudelijk en industrieel afval als voor het inert afval. Ze is inzonderheid van mening dat "de gebiedsindeling die in het gewestplan is gekozen, het op puinhellingen gegroeide esdoornbos kan beschermen overeenkomstig de aanbevelingen van de Gewestelijke Commissie voor Ruimtelijke Ordening en de Waalse Milieuraad voor Duurzame Ontwikkeling".

11. Op 1 april 1999 keurt de Waalse regering het plan voor de CTI's goed en legt ze de wijzigingen van de gewestplannen definitief vast.

Het terrein in Tenneville staat op de lijst van de CTI's waarvoor een vergunning is afgegeven en die worden geëxploiteerd (niet-gevaarlijk huishoudelijk en industrieel afval : restcapaciteit van 200.000 m³; inert afval : restcapaciteit van 600.000 m³) en op de lijst van de terreinen waar nieuwe CTI's kunnen komen (niet-gevaarlijk huishoudelijk en industrieel afval : geplande capaciteit van 3.800.000 m³; inert afval : geplande capaciteit van 600.000 m³).

12. De CV IDELUX dient op 25 oktober 1999 bij de bestendige deputatie van de provincieraad van Luxemburg een aanvraag om een vergunning in voor de vestiging en de exploitatie van een CTI van klasse 2 en 3 (niet-gevaarlijk huishoudelijk en industrieel afval en inert afval) op het grondgebied van de gemeente Tenneville, in het gehucht "Al Pisserotte", kadastraal bekend 2e afdeling, sectie A, nrs. 1121 C (deel) en 1121 D.

De vergunning wordt aangevraagd voor twintig jaar en voor een volume van 3.800.000 m³. Ze heeft betrekking op meer dan 40 hectare, waaronder meer dan 14 hectare specifiek bestemd zijn voor ingraving, terwijl op de rest van het terrein het volgende komt : installaties om het afval te hergroeperen, een plaats waar grond gestort kan worden en bijbehorende voorzieningen die noodzakelijk zijn voor de exploitatie van het CTI.

Het project omvat:

- een gebied voor de eigenlijke ingraving;
- een gebied voor de tijdelijke opslag van grond;
- voorzieningen om het water op te vangen en te zuiveren;
- een gebied voor installaties om het afval te hergroeperen;
- een gebied voor het grote esdoornbos, bedoeld in het aanvullende milieu-effectonderzoek, met eromheen een bufferzone van 30 meter;
- bijbehorende voorzieningen en een nieuwe weg "voor het vrachtwagenverkeer vanaf de ingang van het huidige terrein tot aan het ingravingsgebied".

De aanvraag bevat tevens in het bijzonder :

- een geologische en hydrologische studie verricht door de universiteit van Luik;
- een studie van de trillingen verricht door de universiteit van Luik;
- een situatietekening en een exploitatieplan.

13. Naar aanleiding van de aanvraag worden de volgende adviezen uitgebracht :

- op 22 december 1999 en op 20 januari 2000, een gunstig advies van de afdeling Natuur en Bossen van het directoraat-generaal Natuurlijke Rijkdommen en Leefmilieu van het Waals Gewest onder voorwaarden: voornamelijk de aanleg van een bufferzone van 100 meter in plaats van 30 meter en de bescherming van het gebied bestemd voor de opslag van grond;
- op 27 december 1999, een advies van de afdeling Water van het directoraat-generaal Natuurlijke Rijkdommen en Leefmilieu van het Waals Gewest :

 " De natuurlijke waterdichtheid van de terreinen waar een uitbreiding van het centrum voor technische ingraving van Tenneville zou komen, is niet erg groot. (...) Het te plaatsen afdichtingssysteem moet bijgevolg alle vereiste maximale waarborgen bieden";

- op 12 januari 2000, een advies van de afdeling Voorkoming en Vergunningen van het directoraat-generaal Natuurlijke Rijkdommen en Leefmilieu (D.G.R.N.E.) van het Waals Gewest :

" De verbrandingsinstallatie (fakkel) heeft de juiste afmetingen (...)".

- het gunstig voorwaardelijk advies van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Tenneville;
- de ongunstige adviezen van het college van burgemeester en schepenen van de steden La Roche-en-Ardenne en Marche-en-Famenne, en van de gemeente Nassogne.

14. Het openbaar onderzoek geeft aanleiding tot bezwaren van de vzw L'ÉRABLIÈRE, de vzw INTER-ENVIRONNEMENT WALLONIE en bezwaren in de vorm van petitie en individuele brieven.

15. Op 6 april 2000 maakt de technisch ambtenaar zijn syntheseverslag op. Daarin stelt hij voor de gevraagde vergunning toe te kennen mits een aantal voorwaarden betreffende de ligging, de exploitatie en het weer in orde brengen van het terrein in acht worden genomen.

16. De bestendige deputatie van de provincieraad van Luxemburg verleent bij besluit van 27 april 2000 de gevraagde vergunning voor een termijn van 20 jaar, voor een maximumcapaciteit van 2.000.000 m³, mits aan bepaalde voorwaarden wordt voldaan.

17. Tegen dat besluit worden heel wat beroepen ingesteld, onder meer door de steden Marche-en-Famenne en La Roche-en-Ardenne, de gemeente Nassogne, de CV IDELUX, Mevr. Anne-Marie WIOT en Mevr. Christiane LAUREYS, en de vzw L'ÉRABLIÈRE.

18. Op 27 juni en op 10 en 19 juli 2000 worden de verzoekers gehoord door de technisch ambtenaar.

Deze brengt op 23 augustus 2000 zijn advies uit over de beroepen. Hij stelt voor de omstreden vergunning te bekrachtigen op voorwaarde dat er een aantal wijzigingen in worden aangebracht, waaronder de bescherming van het op puinhellingen gegroeide esdoornbos.

19. De Waalse Minister van Ruimtelijke Ordening, Stedenbouw en Leefmilieu vaardigt op 11 september 2000 het bestreden besluit uit, waarbij bepaalde voorwaarden voor de vestiging, de exploitatie en het weer in orde brengen van het terrein worden gewijzigd die de bestendige deputatie van de provincieraad van Luxemburg in haar besluit van 27 april 2000 had gesteld, namelijk, inzonderheid (artikel 2 van het bestreden besluit) :

- "- het totale afvalvolume dat in het CTI wordt weggewerkt, mag niet meer dan 1.500.000 kubieke meter bedragen;
- het gebied voor de opslag van grond en voor de milieu-industrie wordt ontbost naar gelang van de strikte behoeften, te beginnen in het oosten van het genoemde gebied. Dat gebied wordt zodanig ingericht dat rondom het op puinhellingen gegroeide esdoornbos een bufferzone van 100 meter breed komt te liggen".

Wat dat betreft is het besluit als volgt gemotiveerd :

- " Overwegende dat het mogelijk is het project te verzoenen met het voortbestaan van het op puinhellingen gegroeide esdoornbos indien aan bepaalde voorwaarden wordt voldaan, namelijk :
 - de aanleg van een bufferzone van minstens 100 meter tussen het CTI en het esdoornbos, beplant met loofbomen;
 - verlenging van het aanpalende bosgebied;
 - versterking van het ecologische netwerk en van het corridor-effect";

Overwegende dat de afdeling Natuur en Bossen in haar advies van 19 juli 2000 van oordeel is dat deze gezamenlijke beschermingsmaatregelen het mogelijk moeten maken het betrokken op puinhellingen gegroeide esdoornbos te beschermen, zulks overeenkomstig de Europese richtlijn inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna".

Het bestreden besluit bevestigt voor het overige de andere maatregelen waartoe de bestendige deputatie had besloten (artikel 3, § 2, van het

bestreden besluit) en richt een begeleidingscomité op (artikel 4 van het bestreden besluit).

20. In maart 2000 stelt het Waals Gewest aan de Europese Commissie voor om de esdoornbossen van Tenneville op de door haar opgemaakte lijst van de gebieden van communautair belang te plaatsen opdat ze als speciale beschermingszone worden aangewezen en in het Europese ecologische netwerk NATURA 2000, opgericht bij de genoemde richtlijn 92/43/EEG, worden opgenomen.

In tegenstelling tot degene die het milieu-effectonderzoek heeft verricht, betwist immers geen van de partijen dat op puinhellingen gegroeide esdoornbossen - ook hellingbossen, bossen op puinhellingen of ravijnbossen genoemd - zijn opgenomen in bijlage I van de genoemde richtlijn 92/43/EEG waarin de typen natuurlijke habitats van communautair belang worden opgesomd, voor de instandhouding waarvan aanwijzing van speciale beschermingszones vereist is, onder code 91, Bossen van het Europese gematigd gebied, code 9180 hellingbossen of ravijnbossen behorend tot het Tilio-Acerion. Ze vormen zelfs een prioritair type habitat.

Het Waals Gewest telt verscheidene op puinhellingen gegroeide esdoornbossen, waaronder het esdoornbos van Tenneville, dat te boek staat als "één van de types waarnaar wordt verwezen om de esdoornbossen van het Dicrano-Aceretum te kenschetsen die nog een aantal kenmerkende soorten van dit type habitat bevat, zoals de grote overvloed aan mossen (...), de korstmossen, de dichtheid van diverse varensoorten en natuurlijk de gewone esdoorn."

Het terrein met de esdoornbossen van Tenneville bestaat niet alleen uit op puinhellingen gegroeide bossen, maar ook uit "beukenbossen van het type Luzulo-Fagetum".

Bij een besluit van 23 januari 2001 plaatst de Minister van Begroting, Huisvesting, Uitrusting en Openbare Werken het terrein met de

esdoornbossen van Tenneville op de monumentenlijst op grond van zijn wetenschappelijke belangrijkheid, overeenkomstig de bepalingen van de artikelen 193 tot 195 van het Waals Wetboek van ruimtelijke ordening, stedenbouw en patrimonium (Code wallon de l'aménagement du territoire, de l'urbanisme et du patrimoine) (CWATUP).

Die plaatsing op de monumentenlijst strekt ertoe tegemoet te komen aan de aanmaningen van de Commissie van de Europese Gemeenschappen, die het Waals Gewest verwijt dat het richtlijn 92/43/EEG van de Raad van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna, gewijzigd bij richtlijn 97/62/EEG van 27 oktober 1997, niet heeft omgezet; het Waals Gewest heeft, onder andere, ook nog geen volledige lijst ingediend van de gebieden die deel moeten uitmaken van het NATURA 2000-netwerk.

21. Op het plan dat als bijlage gaat bij het aanvullend milieu-effectonderzoek van 29 juli 1998 staat dat het terrein waarop het CTI is gepland, twee stroken esdoornbos bevat.

Waar die twee stroken zich bevinden was niet duidelijk aangegeven; met een onderzoeksmaatregel waarom op de eerste terechtzitting was verzocht en die door de verwerende partij is uitgevoerd kon de ligging nauwkeuriger worden bepaald. Uit het onderzoek blijkt dat één van de twee stroken (de kleinste, 0,43 ha groot) verloren zal gaan door de vestiging van het CTI, terwijl het CTI om de tweede strook heen (met een oppervlakte van 6,94 ha) komt te liggen (in de bestreden handeling staat dat rond die tweede strook esdoornbos in een bufferzone van 100 meter moet worden voorzien) (zie hierboven). Het Waals Gewest heeft alleen die tweede strook voorgesteld om op de lijst van gebieden van communautair belang te worden geplaatst;

Overwegende dat de coöperatieve vennootschap IDELUX bij een op 10 januari 2001 ingediend verzoekschrift gevraagd heeft als tussenkomende partij te mogen optreden in het kort geding; dat er grond is om dat verzoek in te willigen;

Overwegende dat de bestendige deputatie van de provincieraad van Luxemburg vraagt dat ze buiten de zaak wordt gesteld als verwerende partij op de grond dat "ze gehandeld heeft als gedeconcentreerd orgaan van het (Waals) Gewest" en dat de huidige procedure "alleen strekt tot de schorsing van de ministeriële beslissing";

Overwegende dat de Minister, die uitspraak doet op een beroep ingesteld met toepassing van artikel 23 van het besluit d.d. 23 juli 1987 van de Waalse Gewestexecutieve met betrekking tot de gecontroleerde stortplaatsen, handelt als politieoverheid die haar beslissing in de plaats moet stellen van die van de lagere overheid; dat daaruit volgt dat de bestendige deputatie van de provincieraad van Luxemburg buiten de zaak moet worden gesteld;

Overwegende dat de gemeenteraad van Nassogne bij een besluit van 3 december 2000 "met eenparigheid van stemmen beslist een beroep tot schorsing en een beroep tot nietigverklaring in te stellen tegen het ministerieel besluit van het Waals Gewest waarbij het op 11 oktober 2000 ter kennis gebrachte besluit van de bestendige deputatie van Luxemburg gewijzigd wordt (...)" ; dat het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Nassogne bij een besluit van 4 december 2000 de advocaten aanwijst die de gemeente moeten vertegenwoordigen. Het besluit luidt meer bepaald als volgt :

" Gezien het besluit van de gemeenteraad van 3 december ll. betreffende het instellen van een beroep tot schorsing en tot nietigverklaring van het besluit tot uitbreiding van het CTI te Tenneville (...)

Beslist :

Meester Albert LESCEUX, (...) en meester Alain LEBRUN (...) aan te wijzen om de gemeente Nassogne samen met de vzw l'Erablière te vertegenwoordigen in het beroep bij de Raad van State (...) ingevolge het genoemde gemeenteraadsbesluit van 3 december 2000";

Overwegende dat luidens artikel 123, 8°, van de nieuwe gemeentewet "het college van burgemeester en schepenen (...) belast (is) met (...) het voeren van rechtsgedingen waarbij de gemeente hetzij als eiser, hetzij als verweerder betrokken is"; dat volgens artikel 270 van dezelfde wet alle andere

vorderingen dan de vorderingen in kort geding en de bezitsvorderingen door het college worden ingesteld na machtiging van de gemeenteraad;

Overwegende dat in het onderhavige geval uit de bovengenoemde besluiten blijkt dat de beslissing om het beroep in te stellen genomen is door de gemeenteraad, en het college alleen maar advocaten heeft aangewezen die de belangen van de gemeente moesten verdedigen, terwijl luidens artikel 270 van de nieuwe gemeentewet alleen het college van burgemeester en schepenen bevoegd is om te beslissen over het instellen van een vordering in kort geding bij de Raad van State; dat de vordering tot schorsing, voorzover ze is ingesteld door de gemeente Nassogne, bijgevolg niet ontvankelijk is, aangezien de beslissing om dat te doen genomen is door een orgaan dat daarvoor niet bevoegd was;

Overwegende dat de eerste verzoekende partij een eerste middel ontleent aan schending van artikel 6.3. van richtlijn 92/43/EEG van de Raad van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna, dat meer in het bijzonder als volgt kan worden samengevat :

- het project, waarvoor bij de bestreden handeling een vestigings- en exploitatievergunning wordt verleend, vormt een bedreiging voor de op puinhellingen gegroeide esdoornbossen van Tenneville, die door de genoemde richtlijn beschouwd worden als een prioritair type natuurlijke habitat, dat een gebied van communautair belang is, dat door de lidstaten ingedeeld moet worden bij de speciale beschermingszones;
- de richtlijn is niet binnen de opgelegde termijn omgezet door het Waals Gewest; het gewest heeft evenwel de Commissie van de Europese Gemeenschappen voorgesteld het esdoornbos van Tenneville op te nemen op de lijst van gebieden van communautair belang - of is doende met dit voorstel;
- de Commissie heeft geen enkele beoordelingsbevoegdheid wat betreft de procedure voor het indelen van natuurlijke habitats die in bijlage I van de

richtlijn aangemerkt worden als prioritair, en die door de lidstaten aan haar worden voorgesteld als gebieden van communautair belang; daaruit volgt dat artikel 6.3. rechtstreeks van toepassing is op zulke gebieden, voorzover het bepaalt dat "voor elk plan of project dat (...) afzonderlijk of in combinatie met andere plannen of projecten significante gevolgen kan hebben voor (een) gebied, (...) een passende beoordeling (wordt) gemaakt van de gevolgen voor het gebied, rekening houdend met de instandhoudingsdoelstellingen van dat gebied" en dat de projecten pas worden goedgekeurd nadat de overheid de zekerheid heeft verkregen dat ze "de natuurlijke kenmerken van het betrokken gebied niet (zullen) aantasten en nadat zij in voorkomend geval inspraakmogelijkheden (heeft) geboden".

- in het onderhavige geval heeft men bij het milieu-effectonderzoek dat heeft plaatsgevonden in het kader van de procedure voor de goedkeuring van het plan voor de centra voor technische ingraving, verzuimd na te gaan welke weerslag het project zou hebben op de op puinhellingen gegroeide esdoornbossen, en de nota die de instantie die het onderzoek heeft verricht heeft overgezonden nadat ze het rapport had ingediend kan niet gelijkgesteld worden met een milieu-effectonderzoek; bovendien is die nota niet onderzocht in het kader van het openbaar onderzoek dat plaatsgevonden heeft na het milieu-effectonderzoek; de verwerende partij ten slotte heeft niet de "zekerheid kunnen verkrijgen dat het project de natuurlijke kenmerken van het betrokken gebied niet zou aantasten";
- bovendien heeft de overheid een kennelijke beoordelingsfout gemaakt door de vergunning af te geven, terwijl ze wist dat richtlijn 92/43/EEG niet was omgezet in het Waals Gewest, waardoor ze genoopt was ofwel de vestigings- en exploitatievergunning te weigeren, ofwel op te leggen dat een aanvullende beoordeling zou plaatsvinden van de weerslag van het project op het leefmilieu;
- de verzoekende partij trekt daaruit twee conclusies, die ze in twee onderdelen uiteenzet :

- in een eerste onderdeel besluit de verzoekende partij dat de besluiten van de Waalse regering van 1 april 1999 waarbij de gewestplannen gewijzigd worden en het plan voor de CTI's wordt goedgekeurd, onwettig zijn en, wat het terrein in Tenneville betreft, geweerd moeten worden met toepassing van artikel 159 van de Grondwet;
- in het tweede onderdeel besluit de verzoekende partij dat de bestreden handeling onwettig is en nietig moet worden verklaard;

Overwegende dat de verwerende partij aanvoert dat de verzoekende partij geen belang heeft bij het middel voorzover in de bestreden handeling rekening wordt gehouden met de bescherming van het esdoornbos; daarin wordt het bos immers uit het terrein gehaald waarvoor gekozen is als locatie voor het geplande centrum voor technische ingraving en wordt voorzien in een bufferzone van minstens 100 meter tussen het CTI en het esdoornbos, beplant met loofbomen; dat de verzoekende partij volgens de verwerende partij niet aantoont dat die bufferzone "wetenschappelijk als onvoldoende moet worden beschouwd" en daarmee de door de verzoekende partij "aangevoerde theoretische gevaren niet ondervangen kunnen worden"; dat, wat betreft de doelstellingen van richtlijn 92/43/EEG en de omzetting daarvan in het Waalse gewestelijke recht, de verwerende partij uiteenzet dat ze, in het kader van de eerste fase van de procedure voor het vaststellen van de speciale beschermingszones, in juni 1996 58 terreinen en in maart 2000 107 andere terreinen heeft voorgesteld aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen; dat de Europese Commissie evenwel nog niet de lijst van de gebieden van communautair belang heeft vastgesteld (tweede fase van de procedure); dat ze erop wijst dat de beoordeling van de gevolgen vereist bij artikel 6.3. van de richtlijn pas dient te geschieden wanneer de bovengenoemde tweede fase voltooid is, maar dat "de concrete en passende maatregelen bepaald in de richtlijn evenwel reeds zijn uitgevoerd": in juli 1998 is een aanvullend milieu-effectonderzoek gevoerd, waarvan de aanbevelingen (de esdoornbossen uit het terrein voor het centrum voor technische ingraving halen en voorzien in een bufferzone) gevolgd zijn in de bestreden handeling; dat de verwerende partij besluit dat het middel niet ernstig is;

Overwegende dat de tussenkomende partij gelijkgesteld is; dat ze daarenboven van oordeel is dat het milieu-effectonderzoek "dat uitsluitend op het esdoornbos gericht is" beantwoordt aan het voorschrift van artikel 6.3. van richtlijn 92/43/EEG en de kwestie van de rechtstreekse toepassing daarvan bijgevolg niet aan de orde is; dat ze daaruit concludeert dat het middel geen grond biedt om het besluit van de Waalse regering van 1 april 1999 waarbij het plan voor centra voor technische ingraving wordt goedgekeurd niet toe te passen, noch om het besluit waarbij het gewestplan van Marche-La Roche wordt gewijzigd, terzijde te schuiven, noch om de bestreden handeling nietig te verklaren;

Overwegende dat niet betwist wordt dat twee stroken op puinhellingen gegroeide esdoornbossen voorkomen in het gebied waar het geplande centrum voor technische ingraving zal komen; dat de grootste van de twee stroken niet vernietigd zal worden door de vestiging van het CTI, maar er omheen gegaan zal worden en ze "beschermd" zal worden tegen het stort door een bufferzone van 100 meter breed; dat de kleinste van de twee stroken esdoornbossen daarentegen gedoemd is om te verdwijnen door de komst van het CTI : ze zal door een dienstweg in twee worden gesneden en gedeeltelijk bedolven worden onder de afgravingsgrond van het eigenlijke ingravingsgebied;

Overwegende dat richtlijn 92/43/EEG van de Raad d.d. 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna onder meer het volgende inhoudt aangaande de prioritaire natuurlijke habitats :

- artikel 4.1. bepaalt het volgende : "op basis van de criteria van bijlage III (fase 1) en van de relevante wetenschappelijke gegevens stelt elke Lid-Staat een lijst van gebieden voor, waarop staat aangegeven welke typen natuurlijke habitats van bijlage I (...) in die gebieden voorkomen". Die "lijst wordt binnen drie jaar na kennisgeving van de richtlijn aan de Commissie toegezonden met informatie over elk gebied. Deze informatie omvat een kaart, de naam, de ligging en de oppervlakte van het gebied, alsmede de gegevens die zijn verkregen uit toepassing van de in bijlage III (fase 1) vermelde criteria";
- artikel 4.2. bepaalt dat, nog steeds "op basis van de in bijlage III (fase 2) vermelde criteria (...) de Commissie met instemming van iedere Lid-Staat (...) aan de hand van de lijsten van de Lid-Staten een ontwerp-lijst van de gebieden

van communautair belang (uitwerkt), waarop staat aangegeven in welke gebieden een of meer prioritaire typen natuurlijke habitats (...) voorkomen. (...)

De lijst van gebieden van communautair belang, waarop de gebieden met een of meer prioritaire typen natuurlijke habitats (...) staan aangegeven, wordt door de Commissie vastgesteld volgens de procedure van artikel 21";

- in artikel 4.3. staat dat die lijst "binnen zes jaar na de kennisgeving van (de) richtlijn (wordt) vastgesteld";
- artikel 4.4. bepaalt dat "wanneer een gebied volgens de procedure van lid 2 tot een gebied van communautair belang is verklaard, (...) de betrokken Lid-Staat dat gebied zo spoedig mogelijk, doch uiterlijk binnen zes jaar, (aanwijst) als speciale beschermingszone"; in artikel 1, l, van de richtlijn wordt een speciale beschermingszone gedefinieerd als "een door de Lid-Staten bij een wettelijk, bestuursrechtelijk en/of op een overeenkomst berustend besluit aangewezen gebied van communautair belang waarin de instandhoudingsmaatregelen worden toegepast die nodig zijn om de natuurlijke habitats en/of de populaties van de soorten waarvoor het gebied is aangewezen, in een gunstige staat van instandhouding te behouden of te herstellen", terwijl in artikel 1, k, een gebied van communautair belang gedefinieerd wordt als "een gebied dat er in de biogeografische regio of regio's waartoe het behoort, significant toe bijdraagt een type natuurlijke habitat van bijlage I (...) in een gunstige staat van instandhouding te behouden of te herstellen en ook significant kan bijdragen tot de coherentie van het in artikel 3 bedoelde Natura 2000-netwerk, en/of significant bijdraagt tot de instandhouding van de biologische diversiteit in de betrokken biogeografische regio of regio's";
- artikel 4.5 schrijft voor dat "zodra een gebied op de (door de commissie vastgestelde lijst van de gebieden van communautair belang) is geplaatst, (...) voor dat gebied de bepalingen van artikel 6, leden 2, 3 en 4 (gelden);
- artikel 5 bepaalt het volgende : "in uitzonderlijke gevallen, wanneer de Commissie constateert dat een gebied met een prioritaire type natuurlijke habitat (...) die haar op grond van relevante en betrouwbare wetenschappelijke informatie onontbeerlijk lijkt voor het behoud van dat prioritaire type natuurlijke habitat (...) ontbreekt op een nationale lijst als bedoeld in artikel 4, lid 1, wordt een procedure voor bilateraal overleg tussen deze Lid-Staat en de Commissie geopend (...)" (lid 1), en "indien het meningsverschil na een overlegperiode van ten hoogste zes maanden niet is opgelost, zendt de Commissie de Raad een voorstel toe betreffende de selectie van dat gebied als gebied van communautair belang" (lid 2). Gedurende de overlegperiode en in afwachting van een besluit van de Raad, die zich binnen drie maanden na de indiening van het voorstel met eenparigheid van stemmen uitspreekt, is het betrokken gebied onderworpen aan de bepalingen van artikel 6, lid 2 (leden 3 en 4);
- in artikel 6, leden 2, 3 en 4, staat het volgende :

- " 2. De Lid-Staten treffen passende maatregelen om ervoor te zorgen dat de kwaliteit van de natuurlijke habitats en de habitats van soorten in de speciale beschermingszones niet verslechtert en er geen storende factoren optreden voor de soorten waarvoor de zones zijn aangewezen voor zover die factoren, gelet op de doelstellingen van deze richtlijn een significant effect zouden kunnen hebben.
3. Voor elk plan of project dat niet direct verband houdt met of nodig is voor het beheer van het gebied, maar afzonderlijk of in combinatie met andere plannen of projecten significante gevolgen kan hebben voor zo'n gebied, wordt een passende beoordeling gemaakt van de gevolgen voor het gebied, rekening houdend met de instandhoudingsdoelstellingen van dat gebied. Gelet op de conclusies van de beoordeling van de gevolgen voor het gebied en onder voorbehoud van het bepaalde in lid 4, geven de bevoegde nationale instanties slechts toestemming voor dat plan of project nadat zij de zekerheid hebben verkregen dat het de natuurlijke kenmerken van het betrokken gebied niet zal aantasten en nadat zij in voorkomend geval inspraakmogelijkheden hebben geboden.
4. Indien een plan of project, ondanks negatieve conclusies van de beoordeling van de gevolgen voor het gebied, bij ontstentenis van alternatieve oplossingen, om dwingende redenen van groot openbaar belang, met inbegrip van redenen van sociale of economische aard, toch moet worden gerealiseerd, neemt de Lid-Staat alle nodige compenserende maatregelen om te waarborgen dat de algehele samenhang van Natura 2000 bewaard blijft. De Lid-Staat stelt de Commissie op de hoogte van de genomen compenserende maatregelen.
Wanneer het betrokken gebied een gebied met een prioritair type natuurlijke habitat en/of een prioritaire soort is, kunnen alleen argumenten die verband houden met de menselijke gezondheid, de openbare veiligheid of met voor het milieu wezenlijke gunstige effecten dan wel, na advies van de Commissie, andere dwingende redenen van groot openbaar belang worden aangevoerd.
- krachtens artikel 23 beschikten de lidstaten over twee jaar te rekenen van de kennisgeving van de richtlijn om "de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking te doen treden om (...) aan (de) richtlijn te voldoen";

Overwegende dat het Waals Gewest krachtens artikel 4.1. van de richtlijn tegen juni 1995 een lijst van gebieden moest voorstellen waarop tenminste één van de in bijlage I bedoelde typen natuurlijke habitats voorkomt; dat die lijst opgemaakt wordt op grond van de criteria die zijn opgesomd in bijlage III, punt A, namelijk de mate van representativiteit, de oppervlakte van dit gebied ten

opzichte van de totale door dit type natuurlijke habitat op het nationale grondgebied bestreken oppervlakte, de mate van instandhouding en de herstelbaarheid, de algemene beoordeling van de betekenis van het gebied voor de instandhouding van het betrokken type natuurlijke habitat; dat, volgens bijlage III, "(de lidstaten) volgens deze criteria de gebieden (indelen) die zij (...) voorstellen", en "deze lijst (...) de gebieden met prioritaire typen natuurlijke habitats (omvat) (...) die volgens de onder A (...) aangegeven criteria door de Lid-Staten zijn geselecteerd"; dat de lidstaten bij het opstellen van die lijst bijgevolg over een wetenschappelijke en geen beleidsmatige beoordelingsvrijheid beschikken, waarbij ze alle gebieden die aan de in bijlage III opgesomde criteria beantwoorden, moeten voorstellen; dat die beoordelingsbevoegdheid gecontroleerd wordt door de Commissie van de Europese Gemeenschappen, die ex artikel 5 van de richtlijn, onder meer wanneer het gaat om een prioritair type natuurlijke habitat en volgens bepaalde procedureregels, bij een beslissing van de Raad kan bevelen dat een bepaald gebied dat niet op de lijst is geplaatst, er toch op wordt gezet;

Overwegende dat de verwerende partij richtlijn 92/43 nog niet heeft omgezet; dat ze bovendien slechts een onvolledige lijst van de gebieden die in het NATURA 2000-netwerk opgenomen moeten worden heeft overgezonden, zoals blijkt uit een besluit van de Waalse regering d.d. 2 maart 2000, waarbij "de minister die bevoegd is voor natuurbehoud ermee belast wordt de selectie van de gebieden voort te zetten om tegemoet te komen aan de communautaire verplichtingen"; dat de verwerende partij, wegens de vertraging die ze oploopt bij het voorstellen van de lijst van de gebieden, ter voldoening aan de plicht tot loyale medewerking, vastgelegd in artikel 10 (voorheen artikel 5) van het verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, geen handeling mag stellen die de verwezenlijking van de doelstellingen van de richtlijn in gevaar kan brengen, en meer bepaald geen handeling waardoor schade toegebracht zou kunnen worden aan een gebied dat voorkomt op de lijst die ze voorstelt, maar evenmin aan een gebied dat daarop zou moeten voorkomen; dat ze immers in het omgekeerde geval, terwijl ze de richtlijn niet tijdig ten uitvoer heeft gelegd, gebieden met prioritaire natuurlijke habitats zou kunnen doen verdwijnen of zou kunnen

beschadigen voordat de Commissie de bevoegdheden kan uitoefenen die haar bij artikel 5 van de richtlijn zijn toegekend; dat de Commissie, zolang een lidstaat haar geen volledige lijst van de gebieden heeft toegezonden, onmogelijk behoorlijk de prerogatieven kan uitoefenen die haar bij het genoemde artikel 5 worden toegekend; dat een lidstaat evenwel geen voordeel mag halen uit de niet-naleving van zijn communautaire verplichtingen; dat deze bijgevolg geen vergunning voor een project mag verlenen dat tot gevolg zou hebben dat een gebied dat van tevoren beantwoordt aan de maatstaven van bijlage III van de richtlijn, vernietigd wordt;

Overwegende dat het grote esdoornbos van Tenneville vermeld staat op de onvolledige lijst die het Waals Gewest aan de Commissie heeft overgezonden; dat dit gebied, in afwachting dat de Commissie de definitieve lijst vaststelt, bijgevolg de voorlopige bescherming moet genieten van het bepaalde in artikel 6, lid 2 tot 4, van de richtlijn dat rechtstreeks van toepassing is, zoals hierna zal worden uiteengezet; dat het Waals Gewest niet heeft voorgesteld om het kleine esdoornbos op de lijst van de gebieden van communautair belang te plaatsen; dat bij de huidige stand van het onderzoek van de zaak weliswaar niet kan worden gesteld dat dit gebied zeker voldoet aan de criteria van bijlage III van de richtlijn en ook had moeten worden voorgesteld als mogelijk deel van het NATURA 2000-netwerk; dat echter uit verscheidene gegevens kan worden opgemaakt dat de Commissie artikel 5 van de richtlijn zou kunnen toepassen; dat uit cartografische documenten van 1957 over de vegetatie immers blijkt dat het grote en het kleine esdoornbos toen één, groter bos vormden; dat wetenschappelijk onderzoek, waarbij het erg grote biologische belang van het gebied is gebleken, naar het schijnt altijd op die kaart gebaseerd was totdat ten slotte uit het aanvullende milieu-effectonderzoek is gebleken dat er twee verschillende stroken bestaan waarvan de schets, die in dat onderzoek uit de losse hand was gemaakt, eerst is verduidelijkt door een onderzoeksmaatregel van maart 2001; dat de redenen die de verwerende partij aanvoert om uit te leggen waarom het kleine esdoornbos niet als gebied van communautair belang is voorgesteld, alleen blijken uit een brief d.d. 13 februari 2001 van de afdeling Natuur en Bossen aan de Waalse afvaldienst, inzonderheid naar aanleiding van het onderhavige beroep; dat

die redenen ("klein perceel in vergelijking met de naburige percelen", "staat van instandhouding die ontoereikend lijkt, waardoor de toekomst ervan niet kan worden gewaarborgd", "volkomen aanvechtbare representativiteit ten opzichte van de definitie zelf van dit type habitat, (wat onder meer blijkt uit de hierboven genoemde punten)") niet lijken te steunen op enig relevant wetenschappelijk gegeven in de zin van de richtlijn, wat blijkt uit het woord "lijkt" in verband met de staat van instandhouding, terwijl het wetenschappelijk onderzoek naar de biologische waarde van het gebied van Tenneville, dat gebied in zijn geheel lijkt te hebben benaderd; dat, aangezien de verwerende partij de lijst van de gebieden niet binnen de gestelde termijn heeft overgezonden en de verwezenlijking van de doelstellingen van de richtlijn moet worden veilig gesteld, het kleine esdoornbos bijgevolg voorlopig moet kunnen worden beschermd om op zijn minst te verhinderen dat het geschonden wordt, daar het gaat om een prioritaire natuurlijke habitat die mogelijk op de communautaire lijst kan staan;

Overwegende dat de bepalingen van artikel 6, leden 2 tot 4, rechtstreeks uitwerking hebben in het Waals Gewest; dat de verplichtingen die daarbij aan de ontvangende lidstaten worden opgelegd om een milieu-effectbeoordeling te maken, zo nodig een openbaar onderzoek in te stellen en zich ervan te vergewissen dat de voorgestelde projecten de natuurlijke kenmerken van de beschermde natuurlijke habitats niet aantasten, duidelijk, nauwkeurig en onvoorwaardelijk zijn; dat trouwens op puinhellingen gegroeide esdoornbossen van het type zoals die in Tenneville, die in bijlage I van de richtlijn als een prioritair type habitat worden beschouwd, dientengevolge alleen om dwingende redenen van groot algemeen belang mogen worden geschonden;

Overwegende dat het genoemde artikel 6.3. bepaalt dat voor het project een "passende beoordeling van de gevolgen voor het gebied" moet worden gemaakt "rekening houdend met de instandhoudingsdoelstellingen van dat gebied", teneinde concreet en met kennis van zaken te kunnen beoordelen of het project de natuurlijke kenmerken van het betrokken gebied al dan niet zal aantasten; dat in verband met het grote esdoornbos in het verrichte aanvullend onderzoek alleen wordt geoordeeld dat de aanwezigheid ervan niets verandert aan

de conclusies van het voornaamste milieu-effectonderzoek en wordt voorgesteld om in een bufferzone van maximaal 20 meter te voorzien; dat dit onderzoek niet lijkt te voldoen aan het bepaalde in artikel 6.3. van de richtlijn en de afdeling Natuur en Bossen van het Directoraat-generaal voor natuurlijke rijkdommen en leefmilieu (DGRNE) niet lijkt te hebben overtuigd, die in een nota van 20 januari 2000 heeft voorgesteld om "te voorzien in een bufferzone van minimaal 100 meter rond het CTI", in het bijzonder om het esdoornbos "te proberen te beschermen"; dat de verwerende partij, door alleen te stellen dat "het project en het op puinhellingen gegroeide esdoornbos zich met elkaar kunnen verdragen als passende maatregelen worden getroffen", waaronder die bufferzone, terwijl het milieu-effectonderzoek op dat punt ontoereikend is, zich onvoldoende ervan vergewist heeft of het project de natuurlijke kenmerken van het esdoornbos niet zou aantasten; dat de verwerende partij uit het aanvullend onderzoek, waaruit duidelijk blijkt dat het kleine esdoornbos zal verdwijnen, had moeten opmaken dat het project de natuurlijke kenmerken van het gebied radicaal aantast en dus had moeten weigeren om de vergunning af te geven of, op zijn minst, de verwezenlijking van het bij haar ingediende project had moeten rechtvaardigen met één van de redenen genoemd in artikel 6, lid 4, van de richtlijn, namelijk "argumenten die verband houden met de menselijke gezondheid, de openbare veiligheid of met voor het milieu wezenlijke gunstige effecten"; dat de verwerende partij geen van die verplichtingen is nagekomen; dat het tweede onderdeel van het eerste middel in die zin ernstig lijkt;

Overwegende dat de eerste verzoekende partij uiteenzet dat onder meer de op puinhellingen gegroeide esdoornbossen ernstige en moeilijk te herstellen schade kunnen ondervinden door de bestreden handeling; dat ze inzonderheid uiteenzet dat de op puinhellingen gegroeide esdoornbossen die op of in de buurt van het terrein liggen waar het geplande centrum voor technische ingraving zal komen, bedreigd worden door de gassen afkomstig van de stortplaats; dat de verzoekende partij zich daarvoor baseert op een studie van een voormalig directeur van de N.V. SPAQUE aangaande de problemen veroorzaakt door de gassen afkomstig van de stortplaats van Hallembaye; dat aangezien het gaat om een natuurlijke habitat die door de Commissie van de Europese

Gemeenschappen als prioritair wordt beschouwd, de mogelijke schade die deze kan ondervinden volgens de verzoekende partij als een ernstig nadeel moet worden beschouwd; dat ze daarenboven aanvoert dat de schade berokkend aan een natuurlijke habitat moeilijk te herstellen is; dat de verzoekende partij tevens van mening is dat, bij gebrek aan een milieu-effectonderzoek over de op puinhellingen gegroeide esdoornbossen, de schade die door het toegestane project kan worden berokkend als ernstig en moeilijk te herstellen moet worden beschouwd;

Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat de door de verzoekende partijen aangevoerde gegevens niet concreet aantonen dat er sprake is van een kans op een moeilijk te herstellen ernstig nadeel; dat meer in het bijzonder, wat de schade aan het op puinhellingen gegroeide esdoornbos betreft, die kans volgens haar "slechts gebaseerd is op een eenzijdig stuk van een voormalig directeur van de N.V. SPAQUE, dat geen betrekking heeft op het terrein van Tenneville en gewag maakt van een mogelijke zijdelingse verspreiding van de gassen afkomstig van een stortplaats in exploitatieomstandigheden waarvan geenszins aangetoond wordt dat deze hier van toepassing zijn"; dat ze er daarenboven op wijst dat wel degelijk een milieu-effectonderzoek is verricht;

Overwegende dat de tussenkommende partij ongeveer hetzelfde zegt, dat volgens haar de aangehaalde kansen op een nadeel niet veroorzaakt worden door de bestreden handeling, maar door de besluiten van de Waalse regering van 1 april 1999, waarbij het plan voor de centra voor technische ingraving wordt goedgekeurd en het gewestplan van Marche-La Roche wordt gewijzigd, waarvan de verzoekende partij niet de nietigverklaring heeft gevorderd en waarvan de wettigheid niet betwist wordt in het onderhavige beroep; dat ze voorts stelt dat het argument van de zijdelingse verspreiding van de gassen afkomstig van de stortplaats om aan te tonen dat een kans bestaat dat de op puinhellingen gegroeide esdoornbossen schade zouden ondervinden, niet relevant is voorzover op het CTI van Tenneville "voor het overgrote deel alleen industrieel afval" en voorafgaandelijk gecomposteerd huishoudelijk afval is toegestaan, dat

wil zeggen niet vatbaar voor rotting, zodat slechts weinig gassen zouden kunnen ontsnappen;

Overwegende dat het esdoornbos van Tenneville door de specialisten als een referentiesoort in de plantensystematiek wordt beschouwd, omdat het tot één van de zeldzaamste plantengemeenschappen behoort; dat ervan wordt uitgegaan dat de andere gebieden die op de lijst zijn gezet (zeven) verscheidene veranderingen hebben ondergaan of niet zo representatief zijn als dat van Tenneville, inzonderheid het gebied op de tegenoverliggende helling; dat aangezien tijdens het milieu-effectonderzoek onvoldoende is ingegaan op het behoud van het grote esdoornbos en op de doeltreffendheid van de bufferzone, het niet uitgesloten is dat het CTI waarvoor een vergunning is afgegeven, zeker tijdens de exploitatie ervan, daaraan onherstelbare schade toebrengt, inzonderheid door de gassen afkomstig van de stortplaats; dat de verwerende partij zelf in de informatie die ze over het voorgestelde gebied aan de Europese Commissie heeft meegedeeld, erkent dat het gebied kwetsbaar is door de aanwezigheid van dat CTI; dat de kans op een nadeel voor dat gebied waarvan het grote biologische belang is erkend, als ernstig moet worden beschouwd en moeilijk te herstellen is; dat, wat het kleine esdoornbos betreft, kan worden volstaan met de vaststelling dat één van de twee stroken esdoornbos op het terrein vernield zal worden door de komst van het centrum voor technische ingraving; dat het gevaar dat de natuurlijke kenmerken van die beschermde prioritaire natuurlijke habitat worden aangetast, indruist tegen de beginselen die deel uitmaken van het doel van de verzoekende vzw en haar bijgevolg een ernstig en moeilijk te herstellen moreel en persoonlijk nadeel kan berokkenen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst in het kort geding, ingediend door de coöperatieve vennootschap "INTERCOMMUNALE POUR L'ÉQUIPEMENT

ÉCONOMIQUE DE LA PROVINCE DE LUXEMBOURG", afgekort als "IDELUX", wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De bestendige deputatie van de provincieraad van Luxemburg wordt buiten de zaak gesteld.

Artikel 3.

De vordering tot schorsing wordt afgewezen voorzover ze is ingesteld door de gemeente Nassogne.

Artikel 4.

Geschorst wordt de tenuitvoerlegging van het besluit van de Waalse Minister van Ruimtelijke Ordening, Stedenbouw en Leefmilieu d.d. 11 september 2000, waarbij aan de coöperatieve vennootschap IDELUX een vergunning wordt toegekend voor de vestiging en de exploitatie van een centrum voor technische ingraving klasse 2 en 3 te Tenneville, in het gehucht "Al Pisserotte", en waarbij een begeleidingscomité wordt opgericht.

Artikel 5.

De kosten van het door de coöperatieve vennootschap IDELUX ingediende verzoek tot tussenkomst, bepaald op 5.000 frank, komen te haren laste.

De kosten van de vordering tot schorsing ingesteld door de gemeente Nassogne, tweede verzoekende partij, bepaald op 7.000 frank, komen te haren laste.

De beslissing over de kosten wordt voor het overige in beraad gehouden.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de
XIIIe kamer, rechtsprekend in kort geding, op vier april tweeduizend en één door :

Mevr. GUFFENS,	staatsraad, wnd. voorzitter,
Mevr. MALCORPS,	griffier.

De Griffier,

De Wnd. Voorzitter,

M.-Chr. MALCORPS.

S. GUFFENS.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.